

PRZEMIERZANA.

Biuro 86 Mk., Nr. 66,
Biuro 14 Mk., Nr. 23,
Kwartalnia 9 Mk., Nr. 24.

ZA GRANICĄ:

Biuro 45 Mk., półrocz-
nie 24 Mk., kwartalnie
12 Mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI GODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

OGŁOSZENIA.

Opłata za wiersz drob-
nego pisma (petit) po tak-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20. Redakcja otwarta od 9 — 3 p. p. Redaktor przyjmuje od 1 — 2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA TECHNICZNA dla geometrów, wykonywujących roboty miernicze przy pracach, prowadzonych przez Urzędy Ziemskie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

I. Wskazania ogólne.

Art. 1. Pomiary przy komasacji i parcelacji gruntów, dokonywanych przez Urzędy Ziemskie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, prowadzą się w celu:

- a) otrzymania niezbędnych danych dla wykreślenia i obliczenia projektu komasacji lub parcelacji;
- b) wprowadzenia projektu na grunt,
- c) sporządzenia ostatecznego planu skomasowanego lub rozparcelowanego obszaru.

Art. 2. Wychodząc z powyższej zasady, czynności miernicze przy komasacji i parcelacji można podzielić na:

- 1) określenie granic zewnętrznych komasowanego lub parcelowanego obszaru,
- 2) zdjęcie szczegółów gruntu oraz granic starych parcel (przy komasacji),
- 3) określenie linii klasyfikacyjnych,
- 4) sporządzenie pierworysu,
- 5) wykreślenie i obliczenie projektu komasacji lub parcelacji,
- 6) wprowadzenie projektu na grunt,
- 7) sporządzenie ostatecznego planu skomasowanego lub rozparcelowanego obszaru.

Art. 3. O niezbędności wszystkich lub tylko niektórych z wyżej wymienionych czynności należy decydować odnośnie do każdej poszczególnej sprawy w zależności od jej charakteru zgodnie z odpowiednimi artykułami niniejszej instrukcji.

Art. 4. Pomiary i obliczenia wykonywać w ten sposób i z taką dokładnością, jakie są wskazane w niniejszej instrukcji; wszelkie odchylenia od niej, spowodowane wyjątkowymi okolicznościami, winny być należycie umotywowane.

Art. 5. Przy pomiarach na terenie zasianym, zabudowanym i t. p. należy stosować takie sposoby, które dalyby możliwość uniknąć deptania zasiewów, łamania pługów, rąbania drzew i t. p. czynności, do których uciekać się tylko w razie nieuniknionej konieczności.

II. Określenie granic zewnętrznych (obwodnicy).

Art. 6. Na załamaniach obwodnicy stawiać kopce ze słupami pośrodku. Kopiec w formie stożka ściętego winien być mocno udeptany i mieć w średnicy 3 m. a wysokości 1 metr; słup o średnicy 10 — 15 cm. i długości 2 metr. powinien mieć na dolnym końcu krzyżak i być zakopany w ziemię na 1,5 m. głęboko (0,5 w gruncie i 1 metr w kopcu), tak, by ponad kopiec wystawało tylko 0,5 metr. słupa. Na górnym końcu słup powinien mieć 2 wycięcia różnej głębokości; w głębszym wycięciu wypala się herb Państwa za pomocą pieczęci żelaznej, w płytszym stawia się numer porządkowy słupa.

Art. 7. Na bokach dłuższych od 300 metr. stawiać co 200 metr. kopce bez słupów.

Art. 8. W tych miejscowościach, gdzie sypanie kopców jest niemożliwe lub bardzo utrudnione (wśród zabudowań, na gruncie błotnistym), stawiać tylko słupy (art. 6), zakopując je wówczas w grunt na głębokość 1 metra i zakładając u podstawy gruz i szkło.

Art. 9. Końce conajmniej dwóch najodpowiedniejszych linii obwodnicy należy umocować za pomocą okopcowanych słupów kamiennych, zakładając

pod nimi najprostsze znaki podziemne (centry) i dowijając je do przedmiotów stałych (kościół, dzwonnice, fundamentalne budynki i t. p.).

Art. 10. Na komasowanych lub parcelowanych obszarach zakładać poligon obwodowy i związkowe; minimalne ilości poligonów związkowych są:

- na obszarach do 200 mg. 1,
- „ „ od 200 — 500 morg. 2,
- „ „ od 500 — 1000 mg. 3,

na obszarach powyżej 1000 mg. poligony związkowe winny mieć wewnątrz figury 1 — 2 punkty węzłowe, tworząc w ten sposób związek poligonowy, wyrównywany na zasadzie metody, opartej na teorii najmniejszych kwadratów.

U w a g a: Pomiary większych obszarów (powyżej 3000 mg., licząc całokształt danej figury) należy opierać na trjangułacji, wykonanie której omawia osobna instrukcja.

Art. 11. Punkty załamania ciągów poligonowych, nieposiadające słupów, winny być utrwalone na gruncie za pomocą 2 pali numerowanych o średnicy 5 cm. i długości conajmniej 0,5 m., z których jeden powinien być wbity w ziemię do końca, drugi — wystawać nad jej powierzchnią nie więcej, niż na 15 cm. N.N. na palach powinny zawsze odpowiadać N.N. odnośnych punktów w szkicowniku na pierworysie oraz we wszystkich rachunkach; N.N. tych nie zmieniać pod żadnym pozorem.

Art. 12. Kąty poligonu obwodowego i związkowych mierzyć przy dwóch położeniach lunety sprawdzonym przez geometrę jednominutowym teodolitem lub takąż astrolabią, a boki dwukrotnie sprawdzoną taśmą stalową 20-metrową, odczytując ją z dokładnością do 0,05 metra.

Art. 13. Różnica między wynikami dwóch pomiarów jednej i tej samej linii — L nie powinna przekraczać długości dL, która wyniesie:

- a) na terenie łatwym (I-jej klasy)
 $dL = 0.0002L + 0.006VL + 0.02$
- b) na terenie średnim (II-jej klasy)
 $dL = dL + 0.25 dL$
- c) na terenie trudnym (III-jej klasy)
 $dL = dL + 0.75 dL$

Art. 14. Kąty poligonów nie mogą być mniejsze od 30° (330°), a boki krótsze od 100 metrów.

Art. 15. Boki poligonów dłuższe nad 200 metr. przed mierzaniem należy wytyczyć.

Art. 16. Boki poligonu, nachylone do poziomu pod kątem większym od 2°, winny być zredukowane na poziom.

Art. 17. Na terenie o znacznych i zmiennych pochyłościach boki poligonu winny być mierzone za pomocą drewnianych lat od 3 — 5 mtr. długich, układanych poziomo za pomocą libelli lub śródwagi; koniecłaty, wznoszący się nad terenem, projektuje się na ziemię za pomocą pionu.

Art. 18. Stanowiska instrumentu poligonu obwodowego i związkowych obierać w ten sposób, iż by przy pomiarze kątów można było celować na podstawę, nie zaś na wierzchołek tyczki. W poligonie obwodowym stanowiska instrumentu obierać możliwie na kopcach.

Art. 19. Kopce, nie będące stanowiskami instrumentu, należy zdejmować jako poligony osobne z dowiązaniem ich do poligonu obwodowego lub też za pomocą rzędnych (węgielnica) od linii poligonu obwodowego; ten ostatni sposób jednakże może być stosowany tylko w tym razie, jeżeli długość rzędnych nie przewyższa 20 mtr.

Art. 20. Rzeki, jeziora, wawozy i inne linie krzywe, stanowiące część obwodnicy komasowanego lub parcelowanego obszaru, zdejmować też za pomocą rzędnych od linii poligonu; w tym wypad-

ku długość rzędnych nie powinna przekraczać 40 mtr.; rzędne mierzyć do brzegu, zaś przeciwległy brzeg zdejmować, o ile bezpośrednie domiary są niemożliwe, za pomocą dalekomierza, jeżeli szerokość rzeki nie przekracza 40 mtr.; w przeciwnym razie za pomocą założonego na tym brzegu osobnego poligonu pomocniczego. Jeżeli granica stanowi nie środek, lecz brzeg rzeki, przeciwległego brzegu nie zdejmować.

U w a g a: Rzędne, o których mowa w art. art. 19 i 20, mierzyć wyłącznie taśmą.

Art. 21. Jeżeliby długość rzędnych od linii poligonu obwodowego do zdejmowanych za ich pomocą kopców miała przewyższać 20 m., zaś do linii krzywych, stanowiących obwodnicę, — 40 m., to w takim razie te części obwodnicy należy bezwarunkowo zdejmować za pomocą osobnych poligonów pomocniczych, dowiązywanych do poligonu obwodowego.

Art. 22. O ile rzeka, jezioro, błoto lub wawóz przecina linię poligonu tak, że długości tej linii lub jej części zmierzyć bezpośrednio taśmą nie można, to długość ta winna być obliczona trygonometrycznie, najlepiej jako bok zbudowanego na niej trójkąta z kątami od 30° do 120°; dostępne dla pomiarów boki takiego trójkąta należy mierzyć dwukrotnie.

(Dalszy ciąg nastąpi).

NOMINACJE.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 6 maja r. b. zamianował p. Władysława Kucharskiego szefem sekcji aprowizacji Galicji w Ministerstwie Aprowizacji.

Stosownie do rozporządzenia z dnia 22 kwietnia r. b. (Monitor Polski Nr. 96), mianuje p. Kazimierza Baudę Komisarzem dla Zagranicznych Prywatnych Zakładów Ubezpieczeń na obszarach B. Monarchji Austro-Węgier, należących obecnie do Państwa Polskiego.

Minister Skarbu:
(—) Karpiński.

Szef Sekcji:
(—) Eysymontt.

Warszawa, dnia 6 maja 1919 r.

STAN EMISJI BILETOW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ. Dnia 10-go maja 1919 r.

Otrzymano emisji Marek Polskich z Berlina	1.299.211.000,—
Otrzymano emisji Marek Polskich z Warszawy	483.300.000,—
	Mk. 1.782.511.000,—
Spalono przed 11/11 1918 r.	4.176.000,—
Przeznaczono do spalenia	8.050.000,—
Pozostałość w Centrali wynosi*)	322.046.718,50
Pozostałość w Oddziałach wynosi	64.263.754,—

W obiegu znajduje się Mk. 1.383.974.527,50
Dnia 11/11 1918 r. obieg wynosił „ 880.150.867,50

Od dnia przejęcia Kasy wypuszczono Mk. 503.823.660,—
*) W tej sumie Mk. 42.000.000,— bardzo zniszczonych.

Za Naczelnego Dyrektora:
(—) J. Zarzycki.
Główny Skarbnik:
(—) Marjan Karpus.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydium Rady Ministrów.

Na posiedzeniu w dniu 25 kwietnia 1919 r. Rada Ministrów uchwaliła na wniosek Kierownika Ministerstwa Kolei Żelaznych projekt rozporządzenia, określającego stosunek Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych Rzplitej Polskiej do władz kolejowych i nadającego temu Związkowi uprawnienia, streszczające się w następujących punktach:

Związek Zawodowy Pracowników Kolejowych jest uprawniony do występowania w obronie wszystkich praw służbowych, życzeń i zażaleń pracowników kolejowych wobec władz państwowych, tudzież władz kolejowych, zarówno centralnych, jak i miejscowych.

Spory wynikłe między Zarządem Głównym Związku, a administracją kolejową rozstrzyga sąd rozjemczy, którego skład i procedurę określi osobny regulamin, zatwierdzony przez Ministra Kolei Żelaznych.

Związkowi służy prawo:

a) współdziałania w dochodzeniach oraz współudziału w rozprawach dyscyplinarnych przeciw pracownikom kolejowym na podstawie pragmatyki służbowej, tudzież zatwierdzonego przez Ministra Kolei Żelaznych regulaminu,

b) współdziałania z administracją kolejową w sprawie wykształcenia fachowego członków, tudzież udziału w egzaminowaniu tychże przez komisje egzaminacyjne, wyznaczone przez administrację kolejową z udziałem przedstawicieli Związku zgodnie z regulaminem, zatwierdzonym przez Ministra Kolei Żelaznych,

c) stawiania wniosków i zawierania układów z władzami kolejowymi co do norm płacy pracowników kolejowych w granicach, zakreślonych budżetem,

d) udziału w ustanawianiu turnusów służbowych, w rozdziale służby i odpoczynku na podstawie ustawy o 8-godzinnym dniu pracy,

e) wybierania z grona członków delegatów (w myśl dekretu o inspekcji pracy), mających pieczę nad tem, by zdrowie i życie pracowników kolejowych nie było w służbie narażone,

f) aprowizacji pracowników kolejowych na podstawie osobnego regulaminu,

g) udziału w organizacji ubezpieczenia członków na wypadek choroby i od nieszczęśliwych wypadków oraz zabezpieczenia emerytury, o ile to nie jest sprzeczne z przepisami obowiązującymi,

h) udziału w rozważaniu innych spraw, dotyczących praw i bytu pracowników kolejowych.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wydział Prasowy Ministerstwa Pracy i Op. Sp. komunikuje:

W ostatnich czasach zaszły w kilku miejscowościach wypadki naruszenia porządku publicznego przez tłumy bezrobotnych, wlamujących się siłą do Państwowych Urzędów Pośredn. Pracy i Opieki nad Wychodz. Rzesze robotnicze, poszukujące pracy, usiłowały dać w ten sposób wyraz niezadowolenia z bezrobocia, niewątpliwie w mylnym przekonaniu, że wina tego stanu rzeczy spada na państwową organizację pośrednictwa pracy. Wobec tego Min. Pracy i Op. Społ. uważa za niezbędne stwierdzić, że Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy i Op. nad Wychodz. mają jedynie za zadanie dostarczać pracy w zakładach i fabrykach oraz przy robotach publicznych. Urzędy zaś Pośr. Pracy dostarczają obecnie pracę bezrobotnym w tak ograniczonej ilości i to przede wszystkim i niemal wyłącznie robotnikom niewykwalifikowanym i służbie domowej, wskutek ogólnego kryzysu i zastoju w przemyśle.

Przyjmując jednak pod uwagę, że rząd czyni wszelkie starania, by jak najszybciej uruchomić przemysł i zorganizować w pełni roboty publiczne, trzeba spodziewać się wkrótce wskutek tego, że urzędy pośrednictwa pracy będą mogły rozwinąć szerszą działalność.

Jednocześnie jednak bezrobotni winni uświadamiać sobie, że napady na Urzędy Pośr. Pracy, działające nie raz w warunkach nader trudnych i czyniące wszystkie możliwe wysiłki dla pomieszczenia bezrobotnych, sprawy braku pracy nie rozwiąże. Przeciwnie, obniżą tylko sprawność tych urzędów i wyrządzą szkodę samym zainteresowanym robotnikom.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społ. wysłało do Szwedzkiego Czerwonego Krzyża w odpowiedzi na zaproszenie dzieci polskich na lato do Szwecji, następujący list: Ministerstwo Pracy i Opieki Społ. w odpowiedzi na uprzejme zaproszenie Szwedzkiego Czerwonego Krzyża uważa za swój obowiązek przesłać wyrazy szczerego podziękowania, za dowód wysokiego poczucia humanitarnego, które cechowało i cechuje zawsze naród szwedzki, związany z Polską tak licznymi wspo-

mnieniami potężnej i świetnej dla obu narodów przeszłości.

Zarazem komunikujemy, że pod opieką naszych funkcjonariuszy sto dzieci polskich z rodzin najbardziej pokrzywdzonych w pierwszych dniach czerwca, zostanie wysłanych do Gdańska lub Sasinic, o czym, jako też o terminie wyjazdu zawiadomimy niezwłocznie.

Z Ministerstwa Apropowizacji.

Wydział Prasowy Ministerstwa Apropowizacji komunikuje:

Wskutek większego zopotrzebowania na drzewo opałowe w szczapach, Ministerstwo Apropowizacji poleca osobom zainteresowanym składanie ofert do Ministerstwa, Żórawia 44, pokój Nr. 56.

Wydział Prasowy Ministerstwa Apropowizacji komunikuje, że przewóz skór garbowanych może się odbywać bez specjalnych pozwoleń.

Z Prokuratury Generalnej Rzplitej Polskiej.

Prokuratura Generalna Rzeczypospolitej Polskiej komunikuje:

Wobec nadsyłania przez władze i urzędy państwowe spraw dla zaopiniowania lub zastępstwa sądowego przez Prokuraturę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, podaje się do wiadomości wszystkich władz i urzędów państwowych, że Prokuratura Generalna dotychczas nie rozpoczęła urzędowania i z tego powodu nie może wydawać opinii urzędowych ani też podjąć się zastępstwa sądowego.

W myśl art. 16 dekretu z dn. 7 lutego 1919 L. 181 Dz. p. p. Nr. 14, termin rozpoczęcia czynności Prokuratury Generalnej oznaczy Rada Ministrów.

Termin ten podany będzie do wiadomości publicznej.

Brzmienie traktatu pokojowego z Niemcami.

Oddział VIII. Polska (znany).

Oddział IX. Prusy Wschodnie. W strefie określonej, wzdłuż granicy południowej, mieszkańcy wypowiedzą się drogą plebiscytu, do jakiego państwa pragną być przyłączeni. Wojska i władze niemieckie mają się wycofać z tej strefy w ciągu dni 15; nie wolno im dokonywać w ciągu tego czasu rekwizycji. Następnie strefa ta zostanie oddana pod władzę Komisji, złożonej z 5 członków, mianowanych przez aliantów. Komisja ta zajmie się administracją oraz zorganizowaniem plebiscytu, który odbędzie się gminami. Następnie Komisja zaproponuje głównym państwom sprzymierzonym i sojusznicy linię graniczną. Wówczas komisja ukończy swe prace, a władze polskie i niemieckie przejmą administrację swoich terytoriów. Podobne zarządzenia tyczą się okręgów: Poštońskiego (Stuhm) i Suskiego (Rozenberg), oraz Malborskiego i Kwidzińskiego (Marlenwerder) na wschód od Wisły. Główne mocarstwa określą punkty konwencji między Polską, Niemcami, Prusami Wschodn. i Gdańskiem, w sprawie komunikacji za pomocą drogi żelaznej na prawym brzegu Wisły pomiędzy Polską a Gdańskiem.

Oddział X. Kłajpeda. Niemcy zrzekają się ziem pomiędzy Bałtykiem, granicą Prus Wschodnich (opisaną w części 2) a dawną granicą rosyjsko niemiecką.

Oddział XI. Wolne miasto Gdańsk (uzupełnienie tel. parysk. koresp. PAT). Niemcy zrzekają się na rzecz głównych mocarstw sprzymierzonych i sojusznicych terytoriów, których granice są następujące: poczynając od Bałtyku, wzdłuż granicy zachodniej Prus Wschodnich (określonej wyżej) aż do połączenia Wisły z Nogatem; w dół Wisły do 6 km. 500 na północ od Tczewa (Dirschau) dalej na zachód od punktu, położonego o 8 km. 500 na północno-wschód od Skarszewa (Schoeneck), następnie wzdłuż linii, przechodzących przez środek jezior Lonkenesee i Pollentschinersee, punkt nadbrzeżny o 1 km. od Kelebek.

(Tekst znany). Obywatele niemieccy, zamieszkujący Gdańsk, stają się jego obywatelami; w ciągu dwóch lat mieszkańcy będą mieli prawo opcji za narodowością niemiecką.

Oddział XII. Granica niemiecko-duńska. Zostanie ona określona, zgodnie z pragnieniem ludności. Przeprowadzi się plebiscyt mieszkańców terytoriów b. państwa niemieckiego, położonych na północ od linii następującej: południowy brzeg rzeki Sehlen aż do linii na południe od Szlezwigu, rzeka Rheider Au aż do Hollingstedt włącznie, szosa Allast do Husum (włącznie) i na południe od wysp Nordstrand, Südfall i Suderoog. Postanowienia, dotyczące głosowania i wycofania w ciągu dni 10 władz i wojsk niemieckich, rozwiązanie rad robotniczych i żołnierskich w tej strefie, która zostanie natychmiast oddana pod władzę komisji międzynarodowej, złożonej z 5 członków, z których 3 mianują główne państwa, po jednym wyznacza rządy szwedzki i norweski. W sekcji, która zostanie określona i stanowi północ tej strefy, plebiscyt odbędzie się w ciągu trzech tygodni po ewakuacji niemieckiej. Jeżeli wypadnie on na korzyść przyłączenia napowrót tej sekcji do Danji, to Danja będzie mogła zająć ją natychmiast. W drugiej sekcji, która będzie określona na południe od pierwszej plebiscyt odbędzie się w 5 tyg. po plebiscycie I sekcji. Wynik zostanie określony przez gminę. W trzeciej sekcji plebiscyt odbędzie się w 2 tygodnie po plebiscycie drugiej sekcji w tych samych warunkach. Komisja, złożona z 7 osób, z których 5 mianują główne państwa, jedną Danja i jedną Niemcy, określi na miejscu linię graniczną. Tymczasem zaś główne mocarstwa określą granicę według rezultatów plebiscytu i wniosków komisji międzynarodowej. Od tej chwili Danja będzie mogła zająć terytorja, położone na północ od tej granicy, a Niemcy, terytorja, leżące na południe od tej granicy. Prawo obywatelstwa duńskiego nabadą wszyscy mieszkańcy terytorjów, zwró-

conego Danji. Co się tyczy osób, osiadłych tam po 1-ym października 1918, koniecznym będzie pozwolenie rządu duńskiego. Po upływie 2 lat każdy obywatel, urodzony na terytorjum, przyroconem Danji, nie zamieszkały na tem terytorjum i narodowości niemieckiej, będzie miał prawo opcji za Danją, każdy zaś mieszkaniec tych terytoriów będzie miał prawo opcji za Niemcami. Specjalne punkty określają stosunek ciężarów Niemiec, które mają być poniesione przez Danję.

Oddział XIII. Helgoland. Fortyfikacje, zakłady wojskowe i porty wojskowe ulegną zniszczeniu pod kontrolą aliantów, przez rząd niemiecki i na jego koszt. Niemcy nie będą mogli ich odbudowywać.

Oddział XIV. Niemcy uznają i szanować będą nienaruszalną niepodległość wszystkich terytoriów, które wchodziły w skład dawnej Rosji. Niemcy zgadzają się na definitywną anulację pokoju brzeskiego i wszelkich traktatów lub umów jakiegokolwiek natury między Niemcami a rządem bolszewickim. Rządy sprzymierzone i sojusznicyce zastrzegają wyrażnie prawa Rosji otrzymania od Niemiec restrykcji i odszkodowań, opartych na zasadach niniejszego traktatu.

CZĘŚĆ IX.

Klauzule finansowe.

Gwarancje.

Wszystkie dobra i środki cesarstwa oraz państw niemieckich gwarantują w pierwszym rzędzie finansowanie: 1) Wydatków, dotyczących się utrzymania armii okupacyjnych bądź podczas zawieszenia broni, bądź po zawarciu traktatu pokojowego. 2) Odszkodowań, wynikających z traktatu lub traktatów, które będą następnie zawarte. 3) Wszelkich innych ciężarów, przypadających na Niemcy, na mocy tych traktatów. Niemcy zobowiązują się nie rozporządzać się swoim złotem aż do 1 maja 1921 bez każdorazowego upoważnienia rządów sprzymierzonych i sojusznicych. Poza tem każde z państw sprzymierzonych i sojusznicych zachowuje prawo rozporządzania aktywami i posiadłościami, znajdującymi się pod jurysdykcją w chwili podpisywania traktatu pokojowego.

Unieważnienie traktatów. Rząd niemiecki zrzeka się: korzyści wynikających z punktów, zawartych w traktatach Bukareszteńskim i Brzeskim oraz w traktatach zawartych od 1 sierpnia 1914 z Polską, Finlandją i państwami Bałtyckimi, wszelkiego przedstawicielstwa lub udziału w międzynarodowych organizacjach finansowych i ekonomicznych kontrolujących lub kierowniczych, działających w którymkolwiek z państw sprzymierzonych i sojusznicych, w Austrii, na Węgrzech, w Bułgarii, w Turcji, jak również w b. Cesarstwie rosyjskiem.

Przekazanie majątności niemieckich za granicą. Po upływie roku od podpisania traktatu komisja odszkodowań będzie mogła wymagać, aby rząd niemiecki nabył i przekazał jej w ciągu pół roku..... (brak) lub procenty obywateli niemieckich we wszystkich przedsiębiorstwach użyteczności publicznej lub koncesjach w Rosji, w Chinach, w Austro-Węgrzech, Turcji, w Bułgarii lub w krajach i miejscowościach podległych im dawniej, czy obecnie. Rząd niemiecki poniesie koszty odszkodowania swoich ob-

bywateli, pozbawionych w ten sposób własności. Rząd niemiecki obowiązując się przekazać mocarstwu sprzymierzonym i sojusznicy wszystkie swoje wierzytelności w stosunku do Austro-Węgier, Bułgarii i Turcji; wszelkie depozyty w złocie, złożone w bankach niemieckich przez państwa sprzymierzone z Niemcami, jako zastaw na gwarantowane pożyczki pod emisję banknotów prowizyjnych, na opłacenie terminowych rat.

Pieniądze przyjmowane przy wypłacie. Wszelkie zobowiązania rządu niemieckiego co do wypłat gotówką, wyrażone w markach złotych, będą wypłacane według uznania wierzycieli: w funtach sterlingach, płatnych w Londynie, w dolarach złotych St. Zjednoczonych, płatnych w New Yorku, frankach złotych, płatnych w Paryżu, lirach złotych, płatnych w Rzymie. Jedynie wydatki na utrzymanie armii okupacyjnych, równoznaczne zakupom lub rekwizycjom, dokonany przez rządy sprzymierzone i sojusznice na terytorjach okupowanych, będą zwracane przez rząd niemiecki w markach, według kursu dziennego lub przyjętego. Wszelkie inne wydatki armii okupacyjnych będą zwracane w markach złotych.

Ustąpienie dóbr państwowych. Państwa, którym zostały ustąpione terytoria niemieckie, wejdą w posiadanie znajdujących się na tych terytorjach wszelkich dóbr posiadłości Cesarstwa i państw niemieckich oraz ich b. monarchów. Wartość tych dóbr oszacowana przez komisję odszkodowań, zostanie zapisana na rachunek kredytu rządu niemieckiego w celu potrącenia z sum należnych tytułem odszkodowania, z wyjątkiem dóbr położonych w Alzacji i Lotaryngji, za które Francja nie nie odliczy wobec warunków, w jakich Niemcy odbierały dobra państwowe w r. 1871 (patrz punkty, dotyczące Alzacji i Lotaryngji — część trzecia). Natomiast mocarstwa, którym zostały ustąpione terytoria niemieckie, będą musiały w zasadzie wziąć udział w spłaceniu długu Cesarstwa niemieckiego, oraz długu tego państwa niemieckiego, do którego należało ustąpione terytorium; wysokość tego udziału zostanie określona przez komisję odszkodowań na zasadzie wysokości długu z dnia 1 sierpnia 1914. Co się jednak tyczy Alzacji i Lotaryngji, które Niemcy zagarnęły w r. 1871: „nieobciążone żadnym długiem“, Francja zostaje zwolniona od zobowiązania wzięcia na siebie jakiegokolwiek udziału w długu niemieckim.

Tak samo i Polska nie weźmie żadnego udziału w tej części długu, co do której komisja odszkodowań ustali, że była zaciągnięta przez rządy niemiecki i pruski na cele kolonizacji niemieckiej w Polsce. W wypadku dawnych terytoriów niemieckich z kolonjami, administrowanymi przez mandatarjuszy, to według artykułu 22 ustawy ligi narodów, ani to terytorium, ani mocarstwo upelnomocnione nie będą brały udziału w pokryciu długu Niemiec.

Sztandary z r. 1870. Niemcy mają zwrócić sztandary francuskie, zabrane w 1870 — 1871.

CZĘŚĆ X.

Klauzule ekonomiczne.

Klauzule ekonomiczne, podzielone na 7 części, zawierają: a) Uchwały dotyczące układu stosunków handlowych w przyszłości, czy to systemu celnego, czy umów dotyczących żeglugi, czy metod konkurencji, czy wreszcie praw osiedlenia się, z których korzystają b) obywatele państw sprzymierzonych i sojusznicy. c) Uchwały dotyczące traktatów, konwencji i ugód, w których stronami były jedno lub kilka z pośród państw sprzymierzonych i zjednoczonych równocześnie z Niemcami, lub też traktatów zawartych przez Niemcy z ich sprzymierzeńcami. d) Wreszcie uchwały dotyczące interesów prywatnych, czy to długów i kontraktów z przed wojny czy sposobów likwidacji i zarządzeń dotyczących majątkowości, praw i interesów prywatnych, czy też systemu własności przemysłowej (patenty, znaki fabryczne, pozwolenia). Oddział prawny, regulujący stosunki handlowe, rozpoczyna się od klauzul dotyczących systemu celnego. Zasadą tych klauzul jest, iż wszelkie prerogatywy, wyłączności lub przywileje bezpośrednie czy też pośrednie, które mogą być udzielone przez Niemcy któremukolwiek bądź z państw sprzymierzonych i zjednoczonych lub też jakimkolwiek krajowi obcemu, rozciągają się całkowicie na wszystkie inne państwa sprzymierzone i zjednoczone. Zasadą ta stosuje się do wszelkich form wwozu, wywozu i przewozu, do wszelkich rodzajów praw i zobowiązań, ulg i przywilejów, dotyczących nie tylko towarów surowych, lecz i środków przewozowych, produkcji i pochodzenia, bezpośredniego lub ostatecznego miejsca przeznaczenia towarów etc...

Alzacja i Lotaryngja. Odstępstwa od tej zasady są prze-

widziane dla krajów odebranych. W ciągu pięciu lat tedy produkty fabrykowane i pochodzące z terytorjum alzacko-lotaryńskiego, przyłączonego do Francji, będą mogły mieć wwoz wojny na terytorjum celne Niemiec. W ciągu tego samego czasu będzie zapewniony wwoz z Niemiec, wolny wwoz powrotny do Niemiec produktów przedzielanych we wszelkich stadjach, przerabianych przez przemysł alzacki w czasach normalnych.

Polska. Analogiczne zarządzenie jest przewidziane w stosunku do wwozu produktów wyrobionych i pochodzących z odebranych prowincji polskich, które korzystają z wolnego wwozu w ciągu lat trzech.

Luksemburg. Państwa sprzymierzone i sojusznice będą mogły w ciągu 5 lat żądać takiego traktowania produktów Luksemburga, oderwanego od „Zollvereinu“, oraz ustanowić specjalny system celny dla okupowanych terytoriów niemieckich, o ile tego wymagać będzie ochrona ekonomiczna tych prowincji. Co się zaś tyczy taryf wwozowych, które zgodnie z wyżej wyszczególnionymi klauzulami powinny być jednakowe dla wszystkich państw sprzymierzonych i sojusznicy, Niemcy, w ciągu 6 miesięcy od daty wprowadzenia w życie pokoju, będą mogli stosować jedynie dla najkorzystniejszych z pośród praktykowanych w lipcu 1914 r., i zarządzenie to będzie ważne w ciągu dalszych 30 miesięcy dla pewnych wyszczególnionych produktów (wina, tłuszcz roślinne i t. d.).

Umowy dotyczące żeglugi. Umowy dotyczące żeglugi opierają się na zasadzie (brak), statków niemieckich; stosunek do państwa najbardziej uprzywilejowanego pod względem rybołówstwa i holowania nawet na wodach terytorjalnych Niemiec; kontrola rybołówstwa państw sprzymierzonych i sojusznicy na Morzu Północnym przez okręty tych państw, bez udziału Niemiec; uznanie przez Niemcy dokumentów nawigacyjnych, wydanych przez państwa sprzymierzone i sojusznice, i uznanie bandery okrętów nowych państw, które zostaną zarejestrowane w określonych miejscowościach w tych państwach, jeżeli one nie posiadają wybrzeża morskiego.

Nielojalna konkurencja. Dwa punkty omawiają szczegółowo walkę z metodami niełojalnej konkurencji. Rząd niemiecki obowiązując się przedsięwziąć wszelkie środki prawodawcze i administracyjne w celu ochrony produktów (brak) państw sprzymierzonych i sojusznicy oraz obowiązując się na warunkach wzajemności stosować się do praw i decyzji administracyjnych i sądowych, obowiązujących w krajach sprzymierzonych, co się tyczy wymienienia pochodzenia win i spirytualów.

Prawo osiedlenia w Niemczech. Osobny rozdział omawia prawo osiedlenia obywateli państw sprzymierzonych i sojusznicy w Niemczech. Prawo to oparte jest na zasadzie narodu najbardziej uprzywilejowanego pod względem trudnienia się rzemiosłami i uprawianiu zawodów, zajmowania się handlem i przemysłem, oraz na zasadzie traktowania narodów pod względem ciężarów, opłat, podatków lub jakichkolwiek ograniczeń, dotyczących się osób, mienia, praw lub interesów. Osobne punkty omawiają ochronę tych osób, mienia, praw i interesów, swobodę uciekania się do sądów i instytucji konsularnej. Wreszcie przedsiębierze się środki przeciwko podwójnemu obywatelstwu, które prawo Delbrücka zastrzegło Niemcom w krajach obcych. Klauzule pierwszego oddziału mają charakter stały, o ile nie zawierają specjalnych punktów, dotyczących się ich obowiązywania. Niektóre z nich ograniczone są do 5-letniego okresu, o ile nie zostaną prolongowane mocą postanowienia Rady Ligi Narodów; inne natomiast będą obowiązywały dłużej, z poprawką lub bez, na warunkach wzajemności lub bez nich, zależnie od wypadku.

Traktaty ekonomiczne. Oddział II tyczy się przede wszystkim nadania ponownie mocy obowiązującej lub anulacji traktatów ekonomicznych, zawartych uprzednio przez państwa sprzymierzone i sojusznice z Niemcami, oraz wylicza te traktaty wielostronne, które będą odciążone jedynie stosowane przez te państwa w ich stosunkach z Niemcami. Pewne specjalne punkty dokładniej określają lub zmieniają niektóre z tych traktatów lub pewne ich punkty. Tak więc Niemcy obowiązują się w dziedzinie konwencji pocztowych i telegraficznych nie odmawiać zawierania specjalnych umów przez nowe państwa i przystąpić do wszelkiej nowej konwencji, która może zostać zawarta w dziedzinie radiotelegrafu. Traktaty zawarte pomiędzy jednym z państw sprzymierzonych i sojusznicy a Niemcami tworzą w innym miejscu oddzielny artykuł, na mocy którego każdemu z państw sojusznicy i sprzymierzonych, w warunkach ściśle określonych, pozostawiona jest inicjatywa przywrócenia mocy obowiązującej tym traktatom, a który ustanawia sposoby postępowania w danym wypadku. Państwa sprzymierzone i sojusznice skłaniają Niemcy do uznania anulacji wszystkich traktatów, konwencji i umów, zawartych przez nie z Austrią, Bułgarią, Węgrami i Turcją od 1-go sierpnia 1914-go, i zapewniają sobie korzystanie z

traktatów, konwencji i umów, zawartych z temi państwami wrogimi przed 1-y sierpnia 1914-go, jako też i z tych, które zostały zawarte przez Niemcy z państwami neutralnymi; traktatów i umów, zawartych przez Niemcy przed i po 1-y sierpnia 1914-go roku z Rosją lub też państwami czy rządem, których terytorja stanowiła część dawnej Rosji, jakoteż z Rumunją. Znoszą się również koncesje i przywileje wszelkiego rodzaju, jakie nabyły Niemcy i obywatele niemieccy podczas okupacji zbrojnej od 1-go sierpnia 1914-go w którymś z państw sprzymierzonych i sojusznicy, w Rosji lub od jakiegokolwiek państwa lub rządu, stanowiącego dawniej część Rosji, czy to drogą traktatu, konwencji, umowy, czy wreszcie drogą aktu, wydanego przez jakiegokolwiek władze.

Własność przemysłowa.

Przywrócenie praw własności.

Osobnym rodzajem interesów prywatnych są prawa własności przemysłowej literackiej lub artystycznej. Podstawową ich ustawą są: układ paryski (1883) i układ berneński (1886). Te układy odzyskują moc.

Prawa własności przemysłowej, od których państwa wwojujące w ciągu wojny dopuściły pewne uchYLENIA, przywraca się i odnawia. Jednakowoż to przywrócenie czy to ponowne uznanie praw podlega pewnym zastrzeżeniom, o ile chodzi o prawa przynależne Niemcom.

Wyjątki:

1) Zarządzenia poczynione w tej mierze przez kraje sprzymierzone lub sojusznice, na podstawie praw wojennych, utrzymuje się w mocy i nie mogą one dać powodu do żadnej skargi Niemiec lub ich obywateli.

2) Każdy rząd krajów sojusznicy lub sprzymierzonych ma nadal możność wprowadzić do praw własności przemysłowej, literackiej lub artystycznej Niemców, z wyjątkiem znaków fabrycznych lub handlowych, takie ograniczenia i zastrzeżenia, jakie uzna za potrzebne dla wymaganej obrony narodowej, albo w interesie publicznym, lub też aby poręczyć dopolenie przez Niemcy zobowiązań, które zaciągną w układzie pokojowym. W tym celu każdy rząd będzie mógł albo sam korzystać ze swych praw, albo przyznać koncesje na korzystanie z nich, albo zastrzedz sobie nadzór nad ich wyzyskiwaniem.

3) Pozostaje tak, że prawa Niemców, tworzące część kapitałów handlowych albo przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych, które były lub będą przedmiotem likwidacji, podziela los tych kapitałów czy przedsiębiorstw.

Terminy:

Termin, conajmniej rok od wejścia w życie układu, będzie przyznany w krajach sygnatarjuszy dla dopełnienia formalności, uiszczenia taks, itd., w myśl prawodawstwa każdego kraju, odnośnie do zachowania praw własności przemysłowej, już nabytych w dniu 1 sierpnia 1914, lub uzyskania praw, zażądanych podczas wojny. Okres od 1 sierpnia 1914 do wejścia w życie układu nie będzie wliczony do terminów, które nie upłynęły jeszcze z dniem 1 sierpnia, a które będą przedłużone o dwa lata po wejściu w życie układu. Terminy pierwszeństwa, ustanowione przez konwencję r. 1883, dla założenia patentów, znaków lub rysunków, a które upłynęły już w dniu 1 sierpnia 1914 oraz które zaczęły upływać podczas wojny, będą przedłużone o okres 6 miesięczny po wejściu w życie układu, z zastrzeżeniem praw osób trzecich, nabytych w dobrej wierze. Nie będzie dopuszczalna skarga czy to z jednej czy z drugiej strony, w sprawie własności przemysłowej, literackiej lub artystycznej co do wypadków podrobienia, jakiego ujawniły się w okresie między wypowiedzeniem wojny a wejściem w życie układu.

Kontrakty:

Umowy o koncesje, zawarte przed wojną między obywatelami państw sojusznicy i sprzymierzonych a obywatelami niemieckimi, będą uważane za wygasłe z chwilą wypowiedzenia wojny. Ale ci, na których rzecz te kontrakty opiewały, będą uprawnieni do zażądania w ciągu 6 miesięcy nowej koncesji. W razie niezgody, warunki jej będą ustalone przez właściwe sądy krajów sojusznicy lub sprzymierzonych, jeżeli chodzi o prawa nabyte w obrębie prawodawstwa tych krajów lub przez sąd rozjemczy mieszany, jeżeli chodzi o prawa nabyte w obrębie prawodawstwa niemieckiego. Kwoty uiszczone podczas wojny na mocy kontraktów lub umów zawartych przed wojną będą traktowane tak, jak inne długi lub wierzytelności Niemców.

Mieszkańcy obszarów oddanych od Niemiec zatrzymują na całej reszcie terytorjum niemieckiego pełne i całkowite korzystanie z praw, jakie posiadali w myśl prawodawstwa niemieckiego w chwili odłączenia.

Ewentualność unarodowień.

Klauzule gospodarcze, mające regulować likwidację przeszłości a zarazem ustalić na przyszłość obroty, przepisy co do osób i ich mienia, praw i interesów itd. nie byłyby zupełnie bez klauzuli, która by przeszkodziła Niemcom uchylić się od zobowiązań pod płaszczykiem unarodowień albo wszelkiego innego podobnego zarządzenia. Dlatego postanowiono, że jeżeli rząd niemiecki zajmie się handlem międzynarodowym, nie będzie

miał pod tym względem żadnych praw, przywilejów i zwolnień, jakie daje suwerenność.

Dobra i interesy prywatne.

Trzy działy klauzul gospodarczych są przeznaczone na uregulowanie sprawy dóbr i interesów w krajach nieprzyjacielskich.

Długi z przed wojny.

Bezpośrednie znoszenie się wierzycieli francuskich, przebywających we Francji, i niemieckich, przebywających w Niemczech, będzie zabronione w sprawie zapłaty długów z przed wojny. Wyraz ten obejmuje nie tylko długi, płatne przed wojną, lecz także zapadłe podczas wojny, a wynikające z umów przedwojennych, jak niemieckie kupony papierów państwowych. Wyplata nastąpi za pośrednictwem biur rozrachunku i sprawdzeń, urządzonych w każdym kraju, które odbiorą kwoty, dłużne przez swych obywateli dawnym wrogiom i spłaca długi, należące się od tych ostatnich swym obywatelom. Rządy będą odpowiedzialne za zapłatę długów, uznanych przez swych obywateli i będą mogły za straty, poczynione swym obywatelom, zatrzymać wszelkie kwoty, jakie uznają za potrzebne na ryzyko, koszta lub komisowe. Wyplaty, wyżej przewidziane, będą dokonane w monecie interesowanego państwa sojuszniczego lub sprzymierzonego. Jeżeli dług ma być spłacony w innej monecie, operacja będzie dokonana według stopy wymiennej przedwojennej, t. j. bądź według stopy wymiennej, umówionej w kontraktach, bądź też według stopy, równającej się średniej z pośród kursów telegraficznych z lipca 1914, między o- wem państwem sojusznicznym lub sprzymierzone- m a Niemcami. W zasadzie długi, o które tu chodzi, będą płacone z odsetkami 5% rocznie, chyba że umowy, prawo lub miejscowy zwyczaj co innego stanowią. Jednako- woz nie będą miały odsetek kwoty dłużne z tytułu dy- widend, odsetek lub innych spłat perijodycznych, przed- stawiających interes kapitału. Trudności, odnoszące się do uznania długów, będą badane w porozumieniu przez biura sprawdzeń i rozrachunków obu krajów, a biura te będą usiływały pogodzić strony. W razie niezgody, sprawa idzie przed sąd rozjemczy, mieszany, który roz- strzygnie w ostatniej instancji. Zarządzenia przewidzia- ne dla uregulowania długów z przed wojny zresztą nie są obowiązujące dla wszystkich państw sojusznicznych lub sprzymierzonych, które w terminie 6 miesięcznym, od chwili wejścia w życie układu, mogą zawiadomić, że pra- gną, aby omawiana procedura miała zastosowania do regulowania długów przedwojennych między swymi o- bywatelami a Niemcami.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Życie sejmowe.

Z Biura Sejmu komunikuje:

Pan Marszałek Trąpczyński przyjął dziś Deputację Walnego Zjazdu Polaków Wyznania Mołżeszowego, która złożyła na jego ręce rezolucję następującej treści:

„Do Wysokiego Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Pierwszy Walny Zjazd Polaków Wyznania Mołżeszowego wszystkich ziem wskrzeszonej i zjednoczonej Polski składa Sejmowi Ustawodawczemu, przedstawicielowi Narodu, wyrazy holdu i najgorętszych życzeń, aby praca Sejmu stała się źródłem potęgi i sławy umiłowanej Ojczyzny i szczęściem wszystkich jej obywateli“.

Na rezolucji widnieją podpisy pp. S. Dicksteina, Henryka Nusbauma, Bolesława Eigera, Dr. K. Horowicza, Dr. Józefa Sachsa i wielu innych. W odpowiedzi p. Marszałek zaznaczył, że w tej tak żywotnej kwestji dla narodu polskiego może przyjść do porozumienia, byle się obustronni ludzie dobrej woli nie zrażali chwilowymi niepowodzeniami.

Kronika polityczno-społeczna

Pocztowa Kasa Oszczędności w miesiacu kwietniu 1919 r. otworzyła 1298 rachunków czekowych, z czego przypadało na: instytucje państwowe 26, urzędników państwowych 52, instytucje komunalne 63, mieszkańców d. Kongresówki 124, Śląska 14 i Galicji 1019.

Z tytułu rachunków czekowych uskuteczniiono 3026 wpłat na sumę 1395462 mar. 41 fen. i 1005271 kor. 7 hal. oraz 76 wpłat na 212810 mar. i 605 kor.

Obrót ogólny Pocztowej Kasy Oszczędności w pierwszym miesiacu jej istnienia wynosił 1610095 mar. 91 fen. i 1058350 kor. 82 hal.

Wystawa marek pocztowych. Jeszcze kilka dni otwartą będzie wystawa marek pocztowych, urządzona w gmachu pocztowym przy placu Wawickim. W pięknym środkowym hall'u naszej poczty rozmieszczono gabloty, zawierające niezwykle wartościowe pokazy zarówno w rzadkich markach jak też i w kliszach, ilustracjach, oraz dokumentach wielkiej historycznej ceny.

Wystawa budzi zainteresowanie ogólne. Pokazy są cieka- we dla wszystkich, nawet niefachowych zbieraczy. Zwie-

dają wystawę oficerowie koalicyjni, członkowie misji, ba- wiących w Warszawie, i nie szczędzą słów pochwały dla „europejskiego arrangement“ całej wystawy. Wśród pu- bliczności nie brak zamilowanych badaczy przedmiotu, przychodzących na wystawę dla szczegółowych studiów.

Dochód z wystawy (wstęp 1 Mk.) przeznaczony na polski „Biały Krzyż“. Zwiedzający wystawę mogą zakupić ar- kusze marek polskich, wydanych obecnie.

Emerytury b. wojskowych. Dowody emerytalne wszyst- kich emerytów wojskowych, którzy pobierali zasiłki emery- talne z Komisji pomocy dla emerytów Magistratu m. st. Warszawy, zostały już rozpatrzone przez Emerytalną Komisję Likwidacyjną Ministerstwa Spraw Wojskowych. Większej części zainteresowanych zostało już przyznane prawo do pobierania emerytur ze Skarbu Polskiego. Spisy tych emery- tów wywieszone są w poczekalni Emerytalnej Komisji Li- kwidacyjnej, dokąd emeryci winni się zgłosić po odbiór ksią- żeczek emerytalnych. Przyznanie emerytur pozostałym emery- tom, jest na razie ze względów formalnych wstrzymane z po- wodu braku pewnych dokumentów, wobec czego emeryci ci winni się zgłosić do Emerytalnej Komisji Likwidacyjnej dla udzielenia oświadczeń dodatkowych objaśnień.

Biura Emerytalnej Komisji Likwidacyjnej przeniesione są z ul. Królewskiej Nr. 35 na Nalewki Nr. 4, gdzie inter- esanci przyjmowani są od godz. 9 i pół rano do 2 po po- łudniu.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 12-go maja. (P. A. T.). — Front gali- cyjski: Pod Lwowem, Ustrzykami Dolnymi i Chyrowem ożywiona działalność artylerji nieprzyjacielskiej. Poza- tem na całym froncie starć bojowych nie było.

Front woiłyński: Oddziały nasze odzyskały po kró- tkim, lecz gwałtownym ataku utracone chwilowo pozycje w Oszczerwie i Zabczu, oraz zajęły Poturzyn i Gońia- tyn.

Nieprzyjacieli poniosł ciężkie straty w zabitych i jeńcach.

Front litewsko-białoruski: Na całym froncie ożywio- na działalność bojowa. Nieprzyjacieli stawia wszędzie zacięty opór, przechodząc miejscami do kontrataków.

Oddziały nasze zajęły Naliboki.

Nad Jasioldą zwykła wymiana strażów artylerji i piechoty.

W z. szefa sztabu generalnego:

Haller, pułkownik.

Komunikat poznański.

Poznań, 11-go maja. (P. A. T.). — Front północny: Wieczorem działalność patroli niemieckich na skrzydle frontu pod Tupadłami i Wrzeszczynem. Tarkowo i Tu- padły ostrzeliwiał nieprzyjacieli z dział i miotaczy min. Pod Roskiem i Pijanówką ogień karabinowy.

Front zachodni: Pod Kolnem, Skrzydłem i No- wym Światem utarczki patroli. Na innych odcinkach frontu spokój.

Front południowy: Na odcinku rawickim utarczki patroli. Poza- tem zwykła strzelanina.

Wroczyński, pułk. szef sztabu.

Poznań, 12-go maja. (P. A. T.). — Front północny: Wieczorem ogień z dział i miotaczy min oraz z karabi- nów na nasze pozycje pod Tarkowem i Krążkowem. Pod Wrzeszczynem wymiana strażów karabinowych.

Front zachodni: Pod Kolnem Wielkiem, Mniczem, Sempolnem, Nowym Światem i Janiszewem utarczki pa- troli. Poza- tem zwykły ogień karabinowy.

Front południowy: Pod Nawrotem odparto patrole niemieckie. Na innych odcinkach frontu zwykła strzel- anina.

Wroczyński, pułk. szef sztabu.

Z a k a z.

Poznań, 12-go maja. (P. A. T.). — Komisarjat na- czelnej rady ludowej zarządził, aby, począwszy od dziś, pisma niemieckie i telegramy Biura Wolffa nie były wpuszczane w obręb W. Ks. Poznańskiego. Zakaz ten jest odwetem za to, że Niemcy nie wpuszczają pism pol- skich na terytorjum niemieckie.

Sprawa Polski.

Paryż, 12-go maja. (P. A. T.). — Radjost. warsz. D. 10 b. m., o godz. 11 przed południem zebrała się ko- misja do spraw Polski.

Przeciw warunkom pokojowym.

Berlin, 13 maja (PAT). — Dzienniki donoszą: Wczorajsze posiedzenie zgromadzenia narodowego przemieniło się w namiętną manifestację przeciw warunkom pokojowym, podyktowanym w Wersalu. Prezydent ministrów, Scheidemann, powiedział, że ten układ pokojowy równa się skazaniu 60 milionów Niemców na roboty przymusowe. Jest ujarzmie-

niem całego narodu, nie wyłączając dzieci. Rząd po- czyni dalsze jeszcze propozycje, bo uważa, że świę- tym jego obowiązkiem jest prowadzenie dalej rokowa- ń. Układ w tej formie, jak go podano w Wersalu, jest niemożliwy do przyjęcia. Przywódcy wszyst- kich stronnictw również oświadczyli, że układu tego przyjmując nie można.

Przygotowania niemieckie.

Wiedeń, 13 maja (PAT). — „Neues Wiener Jour- nal“ donosi, że komenderujący generał 17 korpusu w Gdańsku i prezydent Prus Zachodnich wydali wspólną odezwę, wzywającą wszystkich zdolnych do bro- ni Niemców z Prus Zachodnich i Pomorza, aby się natychmiast zapisali do Grenzschtutz, w przewidy- waniu, że jeżeli Niemcy nie podpiszą układu, to Po- lacy zbrojnie uderzą na Prusy Zachodnie.

„Berliner Tageblatt“ donosi, że w przeciwstawi- eniu do powyższej odezwę wydział wykonawczy nie- miecki wydał również odezwę, nawołującą do poko- ju i rozwiagi, dowodząc, że zbrojenia się przeciw Po- lakom są bezcelowe, gdyż w danym razie Ententa również zbrojnie wystąpi przeciw Niemcom.

Zajęcie Lipska.

Berlin, 13 maja (PAT). — „Berliner Tageblatt“ donosi: Wojska rządowe gen. Märkera nagle zaję- ły Lipsk. Mieszkańcy tego miasta, budząc się dnia 11 maja, zastali zupełnie zmienioną sytuację. W no- cy 30 pociągami sprowadzono około 20.000 wojsk rządowych, które weszły do miasta w różnych punk- tach. Krwi rozlewu nie było. W mieście ogłoszono sądy doraźne.

Wydanie Wilhelma.

Londyn, 11 maja (PAT). — Havas. „Nationale News“ donosi z Hagi, że rząd holenderski postano- wił wydać b. cesarza Wilhelma.

Sprawa Rjeki.

Paryż, 11 maja (PAT). — Havas. Rada Czte- rech wbrew wiadomościom, ogłoszonym poprzednio, jeszcze nie przystąpiła do załatwienia kwestji Rjeki, Rada 5-ciu ministrów spraw zagranicznych prawie ukończyła ustalenie granic Austrii i Węgier.

O sojusz Francji z Włochami.

Rzym, 11 maja (PAT). — Havas. Omawiając układ francusko-angielsko-amerykański, dzienniki „Epoca“ i „Giornale d'Italia“ oświadcza- ją, że by- łyby pożądanym, aby Francja i Włochy pomyślały o tem, że nadarza się chwila zapewnienia wspólnej przyszłości przez formalny sojusz.

LISTA OFIAR

od dnia 20 — 28 lutego 1919 r.

Muszak Marek, 3 p. strz., r.; Muszyński Edw., str. żol. poc. panc., r.; Müller Edm., ppor. żand., n.; Myszo- glad Szcz., 3 pp., r.; Niedziałkowski Wład., 8 p. leg. c., r.; Nowak Jul., st. żol. 5 pp. 8 k., r.; Nowakiewicz Zygm., 10 pp., c. r.; Nowakowski Jan, 1 b. strz., r.; Odrzywołski Paweł, 13 pp., r.; Olszewski Adam, 10 pp. 5 k., r.; Orzysko Walenty, 2 p. 1 b. warsz., l., r.; Ostrowski Bazy, st. żand., n.; Osu- chowski Wacl., 1 p. uf. 1 szw., r.; Owsiany Stan., 10 pp. k. m., r.; Pach Wład., b. wadow., r.; Palenica Jan, r.; Panto Jan, 10 pp. k. m. c., r.; Pantof Jan, 10 pp. 2 k., r.; Pankiewicz Antoni, n.; Para Edw., dow. kol., r.; Parka Stan., 24 pp. 6 k., r.; Pawlikowski Bron., 10 pp., k., c. r.; Pec Bol., st. żol., 36 pp., r.; Peper Jan, p. luz. 10 pp. 10 k., r.; Pęda Franc., 36 pp. 4 k., Pfeifer Józ., b. szt., r.; Piątek Ant., b. radom. c., r.; Piątek Miecz., seke., 10 pp., r.; Pietrzak Henr., ppor. 10 pp., r.; Piętet Wal., oddz. patr., r.; Pik Franc., 5 pp. k. tech., r.; Pochopień Lud., 11 pp. 5 k., r.; Podgórski Mar., plut., 3 pp., r.; Połański Józ., plut., B. brod., zag.; Proczkowski Mar., 3 p. strz., r.; Przewoźny Ant., patr. 1 szw., zag.; Przygócki Szcz., 5 pp. 11 k., r.; Pstrusiński Marc., 1 p. art., zag.; Pudłowski Mar., 1 p. uf., str. kon., r.; Putorak, sierż., 10 pp. k. m., r.; Rachwałski Kaz., 10 pp. k. m., r.; Rączyński Stan., sierż., r.; Rajs Kaz., ppor. 10 pp., r.; Reiss Ant., st. żol., 10 pp., l., r.; Rekosiewicz Henr., telef., 36 pp., r.; Rogala Marek, 3 p., strz. kon., zag.; Rojek Bron., st. żol. 36 pp., r.; Roliński Marjan, 3 p., strz. konn., zag.; Romański Pol., 10 pp. 1 k., r.; Różański Stan., 24 pp. 7 k., zab.; Rudka Wojc., 2 pp. podch., 1 k. l., r.; Rudnicki Franc., ppor. 10 pp. 1 k., r.; Rudnicki Jan, 30 pp., 6 k., r.; Rudnicki Leon, 30 pp. 6 k., l., r.; Rybicki Dom., r.; Ryba Stan., 10 pp. 5 k. c., r.; Rzepecki Piotr, 10 pp.

7 k., r.; Sabat Woj., 10 pp. 3 k., r.; Sakowski Roman, 8 p. leg. 12 k., r.; Szwarc Stan., pchor., poc. panc. c., r.; Sichrawa Kaz., 5 pp. 8 k., r.; Sikociński Franc., 10 pp., c., r.; Siurdak Zygm., pchor., 10 pp. 7 k., r.; Sjiwik Bol., 36 pp. 4 k., r.; Siwiec, kapr., 1 Bater., r.; Skapski Ant., st., żoł., 5 pp., 8 k., r.; Skoczyła Edw., n.; Skrzyński Waler., 3 pp. 3 k., zab.; Słanach Franc., 3 p. strz., konn., zag.; Słotkiewicz Stan., 1 szw., zab.; Slopek Stan., 24 pp. zw. 7 k., r.; Smoleński Kaz., 8 p. leg. k. m., r.; Smutek Jakób, sekc., żand., n.; Smyczyński Tad., ppor., poc. panc. l., r.; Soniera Ign., 24 pp. 6 k., zab.; Sadurkiewicz Rom., st. żoł. 8 p. leg., r.; Solarz Jan, l., r.; Solecki Aleks., częst. k., zab.; Sowiński Jan, 8 p. leg. k. m., n.; Sroka Wład., poc. panc., zab.; Stasiacek Franc. 10 pp. 6 k., r.; Stec Tad., 2 p. strz. 9 k., zab.; Stepniewski Józ., 8 p., leg. 12 k. l. r.; Stojka Wasyl, 2 p. strz. 1 k., zag.; Stokosa Alj., 10 pp. k. szt. c., r.; Strelinger Eug., 10 pp. 3 k. ppor., l., r.; Stryczniewicz Franc., 2 p. strz. lwow., zag.; Sumara Józ., sierż. 2 p. strz., r.; Swierzb Ludw., st. żoł. 13 pp. l., r.; Szafran Franc., por. 3 b. strz. c., r.; Szczepaniewicz Stanisł., st. zb., jeńców, r.; Szczurek Jan, 5 pp. 9 k., r.; Szuszyło Franc., 10 pp., zag.; Szymala Edw., 11 pp. 11 k., r.; Terlecki Stan., 2 p. strz. 11 k., zag.; Tomkiewicz Andrzej, 10 pp. 1 k., l. r.; Tomkiewicz Jerzy, 10 pp. 1 k., r.; Trowczyński Stan., 30 p.p. 6 k., r.; Trzymała Edw., B. ciesz., r.; Tunia Rom., sekc. 10 p.p. 3 k., r.; Tuszuowski Erozim, 1 p. ul., l. r.; Tyzyk Ludw., 8 p.p. leg., r.; Wac Ludw., 10 p.p. 3 k., r.; Wasowicz Kasp., 3 p. strz., zab.; Wychsman Miecz., 3 p. strz. 5 k., zag.; Wajda Alojzy, oddz. san., c. r.; Walajda Jan, 8 p. leg. 12 k., r.; Walczar Jan, 8 p. leg. 10 k., zab.; Walaś Mich., 3 b. strz., c. r.; Wiacek Franc., 24 p.p. 5 k., r.; Wielgosz Ludw., 10 p.p. 1 k., r.; Wiewiórski Andrzej, 3 k. b. sanock., r.; Wilucki Franc., 36 p.p., r.; Wilski Zbigniew, 3 p. strz. I szw., r.; Winiarski Józ., 10 p.p., c. r.; Witak Marjan, 2 p. strz., zab.; Witowski Adam, poc. panc. 3, c. r.; Włodarczyk Ant., zab.; Wojciechowski Józ., 4 k. saper., r.; Wojciechowski Stan., 10 p.p. 3 k., r.; Wojciechowski Józ., ppor. żand., n.; Wojtowicz Wiktor, 10 p.p. 6 k., c. r.; Wołoszyn Józ., st. żoł. 8 p. leg. 9 k., l. r.; Wronowicz Leopold, 10 p.p. 6 k., r.; Wróbel, 3 p. strz. konn., r.; Wróblewski, B. ziem. Grod., zag.; Wstążka Wojciech, 2 p.p. k. krzyw., r.; Wudkiewicz, 3 p.p., zab.; Wurzman Daniel, 1 br. 2 k. lw., zab.; Zamicz Ant., k. saper., r.; Załowski Mar., 37 p.p. k. k. m., r.; Zawadzki Wład., 36 p.p. 2 k., r.; Zdziechowski Konst., 10 p.p. 6 k., l. r.; Zieliński Adolf, 10 p.p. k. k. m., r.; Ziobler Jan, żand., r.; Ziomber Grzegorz, 10 p.p. 1 k., c. r.; Zodołenko Stan., ochr. linii kol. l. r.; Zwierzyna Kanol, 10 p.p. 9 k., r.; Zerbecki Fryder, 10 p.p. 6 k., c. r.; Zychat Stan., 4 p.p. 5 k., r.

REPERTUARIUM TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Trubadur”, jutro „Samson i Dżila”.
Teatr Rozmaitości. Dziś „Królewski jedynak”, jutro „Pan Posel”.
Teatr Polski. Dziś „Szczęście Frania”, jutro „Pani Chorażyna”.
Teatr Mały. Dziś „Rzeczywistość”, jutro „Szczęście Frania”.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Kochanek z obłoków”.
Teatr Nowości. Dziś „Księżna czardaszka”, jutro „Dokąd miłości”.
Teatr Praski. Dziś i jutro „Sybir”.
Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Mąż dwóch żon”.
Teatr im. Szaszyca. Dziś i jutro „Stare miasto”.

Zagubili paszporty:

Lew Zaspicki, Leszno 78. (1807)
Feliks Rajski, Zaczysze 8. (1895)
Bruszeńska Stefania, Mokotów, Rakowiecka 25. 1813
Daczkowska Kazimiera, Wolska 25. (1816)
Zawadzka Julia, Okopowa 61 m. 3. (1817)
Chaja Zisel Rybowska, Krochmalna 23. (1818)
Warszauer Chana, Śliżka 34 m. 32. (1818)
Warszauer Szejwa, Śliżka 34 m. 32. (1819)
Rochma, Frajda, Cynche i Cywja Rybowski, Krochmalna 23. (1820)
Pejsach Szop, Muranowska 12. (1821)
Zieliński Jan, Wolska 98. (1822)
Eugenjusz Świerczyński, Dzielna 93. (1823)
Szwejk Apolonja, Wolność 10. (1824)
Knop Laja, Krochmalna 5. (1825)
Zaszma Abram, Dzielna 23. (1826)
Chmielewski Piotr, Okopowa 9. (1827)
Gierak Jan, Grójecka 49. (1829)
Frajda Elk, Krochmalna 23 m. 95. (1830)
Szarfzychter Laja, Krochmalna 11. (1831)
Miszkiewicz Wincenty, Solec, Czerniakowska 49 m. 100. (1832)
Sztejner Zyskind, Pańska 40 m. 20. (1833)

Katz Jakób, Marszałkowska 143. (1834)
Wasiljewa Teodozja, Żytnia 16. (1835)
Wejnkrot Moszek, Praga, Bzaska 11. (1836)
Wiktorja Wicho, Marszałkowska 21 m. 7. (1837)
Natalja Izabela Dawerter, Koszykowa 69. (1839)
Szymański Jan, Wiosenna 6. (1840)
Mackiewicz Stanisław, Mokotowska 57 m. 36. (1842)
Wasiljew Stanisław, Żytnia 16. (1843)
Staszewski Gerson Menil, Nowo Karmielicka 1 a. (1844)
Opyc Stanisław, Kopińska 12. (1845)
Rzetelny Icek, Pawia 24. (1846)
Izrael Wolf, Mendelzon, Leszno 110. (1846)
Sura Leneman, Żelazna 80. (1849)
Szolma Leneman, Żelazna 80. (1850)
Kirszenbaum Abus Szlama, Dzika 35. (1851)
Pełsucka Kazimiera Ludomira, Wspólna 65 m. 3. (1852)
Pełsucka Zofja Aleksandra, Wspólna 65 m. 3. (1853)
Awadysz Rosenblum, Dzika 21. (1854)
Marja Podedworna, Krucza 40. (1855)
Fragman Chaja, Radzymińska 25. (1856)
Szprinka Cytrynblum, Gęsia 17 m. 20. (1858)
Frenkiel Hudes, Nowolipki 23. (1859)
Marja Kraszeńska, Sosnowa 9. (1860)
Jankel Hersz Landau, Gęsia 10. (1861)
Ryfka Gitler, Franciszkańska 20. (1862)
Josek Hersz Miński, Twarda 10. (1863)
Prywes Ruchla, Śliżka 24. (1865)
Frachtenberg Frejda, Dzielna 36. (1866)
Meler Abram Lezer, Skórzana 6. (1867)
Murawiec Golda Pajka, Pawia 49 a. 1868
Dziekońska Helena, Spokojna 3. 1869
Franciszek Dombek, Mokotów, Puławska 23 m. 30. 1870
Wincenta Konarzewska, Hipoteczna 5 m. 17. 1871
Kazimiera Golimontówna, Hipoteczna 5 m. 17. 1872
Wojciech Drzewiak, Czerniakowska 93. 1873
Berek Racimora, Pańska 111. 1874
Dubinbaum Codok, Mylna 7. 1875

Dubinbaum Estera, Mylna 7. 1876
Klartag Froim, Wolińska 12. 1877
Stek Henryk, Czerniakowska 206. 1878
Redler Edward, Sienna 61. 1880
Zgubiono portmonetkę z 25 markami i paszport na imię Berka Farbeta, Dzielna 48 m. 2. 1885
Świecicka Eleonora, Wola, Płocka 49 m. 27. 1886
Aleksander Niedzielak wł. Niedzielski, Biała 8. 1887
Josek Akierman, Krochmalna 19. 1888
Zgubiono paszport i dowód osobisty kolejowy na imię Walerji Pardej, Prężyńskiego 42 m. 4. 1889
Hibel Jakób Moszek, Targowa 14. 1890
Tadeusz Gołowicz, Krzywe Kolo 5. 1795
Bronisława Janiszewska, Kolejowa 1. 1798
Marja Krajewska, Kolejowa 1. 1799
Stefan Gnat, Mirowska 4. 1800
Andrzej Piechocki, Krosno — Cegielnia, pow. Błoniński, gm. Helenów. 1801
Eisenman Bronia, Leszno 8. 1802
Teofila Skorupska, Targówek, Główna 53. 1803
Aron Eijzenberg, Podwale 22. 1804
Łukasik Marianna, Zakroczymska 15. 1805
Łukasik Zofja, Zakroczymska 15. 1807
Lew Zaspicki, Leszno 78. 1807
Wiktorja Domańska, Sowa 3. 1808
Teofila Jaskłomska, Wolska 12. 1809
Hersz Szlama Grinberg, Smocza 16. 1810
Jospa Bajla Świerczyński, Miła 51. 1811
Jakóbczyk Łukas, Sienna 84. 1820
Bruszeńska Stefania, Mokotów, Rakowiecka 25. 1813
Antonina Snistow, Czerniakowska 212. (1724)
Openheim Ryfka, Muranowska 37. (1725)
Łąke Nusel, Muranowska 26. (1726)
Zalewska Apolonja, Żytnia 30. (1728)
Cukerman Samuel, Koźła 7. (1729)
Antoni Wójcik, Kaliska 19. (1730)
Bublewska Agnieszka, Czerniakowska 198. (1731)

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego „FLUID” w Warszawie,

zawiadamia pp. akcjonariuszów, że w dniu 16 czerwca r. b. w gmachu Stowarzyszenia Techników, przy ul. Czackiego № 5, o godzinie 12 w południe, odbędzie się zwyczajne Ogólne Zebranie akcjonariuszów, a w razie nieprzybycia w myśl § 58 Ustawy Towarzystwa wymaganej ilości akcjonariuszów, odbędzie się takowe w drugim terminie, t. j. w dniu 30 czerwca w tymże lokalu i o tejże godzinie, które bez względu na ilość uczestniczących, będzie prawomocne.

Porządek dzienny:

1. Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu za 1918 rok.
2. Wybór dyrektora zarządu i 1 zastępcy.
3. Wybór komisji rewizyjnej.
4. Wnioski akcjonariuszów.

1841

**Zarząd Towarzystwa Akcyjnego
Widzewskiej Manufaktury Bawełnianej
dawn. HEINZEL i KUNITZER w Łodzi**

ma zaszczyt zwołać 29-te zwyczajne ogólne zebranie, odbyć się mające dn. 31-go maja r. b. o godzinie 11-iej przed poł. w gmachu przy manufakturze.

Porządek dzienny obejmuje:

1. Sprawozdanie Zarządu za rok 1918, zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za okres sprawozdawczy.
2. Zatwierdzenie budżetu wydatków za rok 1919.
3. Wybór członków Zarządu i kandydatów na miejsce, podł. art. 21 ustępujących.
4. Wybór członków Komisji Rewizyjnej.
5. Wnioski akcjonariuszów.

Akcjonariusze, zamierzający uczestniczyć w tem ogólnym zebraniu, zechcą stosownie do punktu 4 prawa z d. 21-go grudnia 1901 r. złożyć w kasie Zarządu Towarzystwa bądź akcje, bądź dowody instytucji kredytowych, przez rząd zatwierdzonych, na złożone akcje, a to najpóźniej na 15 dni przed terminem ogólnego zebrania.

1883

**Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń
„PRZEZORNOSC”
w Warszawie**

podaje do wiadomości pp. Akcjonariuszów i ubezpieczonych, że w dniu 11 Czerwca r. b. o godzinie 2-iej po południu odbędzie się w biurze Dyrekcji Towarzystwa „PRZEZORNOSC” plac Małachowskiego 4 (Mazowiecka 22)

dwudzieste szóste

Zwyczajne Ogólne Zebranie członków Towarzystwa, na które Dyrekcja ma zaszczyt prosić wszystkich stowarzyszonych zarówno akcjonariuszów, jak ubezpieczonych, nadmienając, że oddzielne zaproszenia ubezpieczonym rozsyłane nie będą.

Porządek dzienny:

- 1) Sprawozdanie i bilans za rok 1918. Wnioski Dyrekcji i Komisji Rewizyjnej.
- 2) Podział osiągniętego w roku 1918 czystego zysku.
- 3) Plan działań i etat wydatków na rok 1919. Wnioski Dyrekcji i Komisji Rewizyjnej.
- 4) Wniosek Dyrekcji w przedmiocie sposobu wykonania umowy z dnia 2 Marca 1914 r. o nabywaniu nieruchomości Warszawskiej Nr. 1348.
- 5) Wybór członków Dyrekcji na miejsce wychodzących.
- 6) Wybór członków Komisji Rewizyjnej na rok 1919.
- 7) Ewentualne wnioski członków Towarzystwa.

W razie gdyby Zebranie to nie doszło do skutku na powyższym pierwszym terminie, odbędzie się ono w drugim terminie dnia 2 Lipca 1919 r. o godzinie 2-iej po południu, w tym samym lokalu i z tym samym porządkiem obrad, o czym ogłoszeń nie będzie.

Zebranie to w drugim terminie będzie prawomocne bez względu na liczbę głosów, które przysługiwac będą Członkom Towarzystwa na nie przybyłym.

☞ Za kartę wejścia dla ubezpieczonych służy polisa.
Warszawa, dn. 12 Maja 1919 r.

1881

RADA NADZORCZA Polskiego Towarzystwa Handlowego T. A. w Krakowie,

Kiman Chaim, Brzeska 9. (1733)
Izrael Pszenica, Twarda 46. (1734)
Zonensztajn Hirs, Leszno 47 m. 2. (1735)
Binkowska Marianna, Dzielna 32. (1736)
Chaim Laks, Dzika 9. (1737)
Izaak Honykman, Radzymińska 40. (1738)
Kalma Chaba, Wotyńska 6. (1739)
Wagner Franciszek, Pańska 100 m. 25. (1740)
Rudzik Edward, Targówek, Równa 8 m. 6. (1741)
Sura Rodzynek, Kaluszyn, pow. Mińsk Mazowiecki. (1742)

Władysław Kania, Nowe Brudno, ul. Nowomajowa 2. (1743)
Raczkiewicz Józef, Nowogrodzka 21. (1749)
Josek Lejzer Kenig, Solna 18. (1747)
Opalen Fajga Mariem, Franciszkańska 37. (1748)
Marianna Wilezińska, Średnia Młynarska 25. (1750)
Josek Kestenberg, Krochmalna 11. (1751)
Abram Fuks, Krochmalna 12. (1752)
Machower Iechok, Pokorna 6. (1753)
Machower Abram Josel, Pokorna 6. (1754)
Szczygieł Henia, Gesia 27. (1755)
Gutakowski Feliks, Nowy Świat 10 m. 86. (1757)
Kirszenzaf Gedałja, Muranowska 32. (1759)
Szlogman Naum, Ogrodowa 27. (1760)
Katzenelenbogen Józef, Dzielna 20. (1761)
Anna Ewa Bogumiła, Mirowska 13. (1762)
Mazurkiewicz Stanisław, Nowogrodzka 34 m. 14. (1763)
Szames Eljasz, Miła 46 m. 27. (1764)
Rymel Mendel, Pawia 22. (1765)
Hochman Abram Icek, Gesia 57 m. 11. (1767)
Karol Niewczas, Białostocka 59. (1763)
Ptakiewicz Ajsig, Stawki 9. (1769)
Grynhajm Icek, Stawki 19. (1770)
Michał Wybranowski, Mławska 18. (1771)
Józef Frajnsznajder, Gesia 79. (1773)
Ziomek Onufry, Szmulowizna, Nowa 1. (1777)
Szajma Szajnberg, Smocza 22. (1780)
Josek Frondist, Orla 11. (1782)
Dr. Goldberg Oskar (Oszer), Trębacka 15. (1783)
Mokotowicz Estera, Miła 55 m. 34. (1784)
Kestenberg Jakób Moszek, (1785)
Frajdenrajch Kiwa, Miła 67. (1787)
Kotowicz Antoni, Hr. Plater 20 m. 27. (1788)
Ostrowski Michał, Płocka 20. (1780)
Segał Moszek, Twarda 23. (1791)
Kamer Wolf Moszek, Dzika 32. (1792)
Berek Brunberg, Smocza 22. (1794)
Gutsznita Urke, Gesia 51. (1658)
Waśniewskiego Władysława, Otwock ul. Chłopska. (1659)
Trymety Chenczyńskiej, Nowolipie 14 m. 11. (1661)
Chaima Perenszleina, Krochmalna 31 m. 50. (1662)
Kolby Fajgi Idesowej, Franciszkańska 21. (1663)
Jeliny Dwojry, Leszno 48. (1664)
Ibera Chaima Lajba, Górczewska 38. (1665)
Winberga Arona, Nowo Czysła 4. (1668)
Czezińskiego Abrama, Szmula, Nowo Czysła 4. (1669)
Danielaka Józefa, Pawia 62, m. 61. (1670)
Blejbergowej Sury Feigi, (1671)
Blejbergowej Ruchli Łaji, (1672)
Moszka Grodzickiego, Praga — Radzymińska 63. (1673)
Faryńskiego Franciszka, Praga — Białostocka 53. (1675)
Ładowskiego Urysza, Rynekowa 7. (1676)
Malinowskiej Antoniny, Boduena 6. (1677)
Rubina Złotkina, Sienna 61. (1678)
Michała Benckiego, Nalewki 31. (1679)
Szymborowej Wiktorji, Sielce, Niecała 18. (1680)
Henryki Dobrzańskiej, Sienna 90 m. 27. (1682)
Glasmana Szaji, Krochmalna 81. (1683)
Alojzego Czekańskiego, Ślika 56. (1684)
Emilji Kosińskiej, Ślika 56. (1685)
Zylberszlejna Hirsza, Nalewki 37. (1686)
Krongoldowej Ewy, Nowolipie 13. (1688)
Bereźnickiego Mordki, Muranowska 25/27 m. 16. (1690)
Korczykowskiego Stanisława, Mazowiecka 10 m. 2. (1691)

Krongoldy Salomeji, Nowolipie 13. (1689)
Taumana Mojsieja, Żelazna. (1592)
Szuzeka Motela, Sierakowska 5. (1694)
Lewiniakowej Ewy, Al. Jerozolimskie 37 m. 17. (1696)
Rotszejna Szymona, Miła 13. (1697)
Chaima Goldszlejna, Łomżyńska 20. (1698)
Zgubiono paszport na imię Jakóba Berlina, wydany w Brześciu Litewskim za Nr. 61. — Nowowiejska 20. (1699)
Szlama Chili Dynlacha, Dzika 22. (1700)
Sima Władysława, Karmelicka 11 m. 13. (1701)
Szejmana Moszka Hersza, Łochowska 70. (1702)
Katarzyny Włochowej, Nowogrodzka 29. (1703)
Olszewskiej Eleonory, Piwna 35 m. 20. (1704)
Kruszewskiego Karola, Brukowa 29. (1705)
Gruszkowej Sury Goldy, Pelcowizna. (1706)
Drozdowskiego Kazimierza, Radzymińska 72. (1707)
Czapczaka Tomasza, Radzymińska 5. (1708)
Czapczakowej Stefani, Radzymińska 5. (1709)
Galanda Binema, Żelazna 45. (1710)
Różwegokwiata Mordki Mendla, Pawia 20. (1711)
Danzigera Szamy, Sto Jerska 16. (1714)
Kozioła Aleksandra, Marjensstadt 2/4. (1715)
Zgubiono paszport na imię Stanisława Prażycha, Krzywekoło 4. (1716)
Wieprowej Konstancji, Targówek, Julianówka 14 m. 16. (1717)
Pichalskiego Antoniego, Dzielna 67. (1718)
Zylbersztajna Benjamina, Brukowa 31. (1719)

Kwit depozytowy Domu Bankowego Adama Piędzickiego, wydany na imię Walerjana Titoffa za Nr. 18477, na złożoną kopertę opieczetowaną, został zgubiony. Odnoszące zastrzeżenia poczynione zostały. 1828

Zgubiono patent na sklep spożywczy i paszport na imię Fragmana Fajwla, Radzymińska 25. 1857

Zgubiony został paszport niemiecki, wydany w Warszawie, wraz z biletem wojskowym na imię Idla Kaminera, Łaskawego znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem. Adres: Muranowska 24 m. 8. 1864

zwołuje na dzień 28-go maja, o godzinie 4-iej po południu, w biurach Polskiego Towarzystwa Handlowego T. A. w Krakowie, przy ul. Sławkowskiej L. 1 NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zmiana statutu, odnośnie do § 4, 8 i 9;
 - 2) Ustalenie warunków nowej emisji akcji.
- Akcjonariusze, chcący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, mają złożyć akcje, względnie poświadczenia przyznania akcji, albo:
- 1) w Kasie Polskiego Towarzystwa Handlowego T. A. w Krakowie,
 - 2) w Banku Krajowym we Lwowie, albo w filii tegoż w Krakowie,
 - 3) w Banku Przemysłowym we Lwowie, lub w filii tegoż w Krakowie,
 - 4) w Banku Handlowym w Warszawie, lub w oddziałach tegoż,
 - 5) w Banku Galicyjskim dla Handlu i Przemysłu w Krakowie.

RADA NADZORCZA.

W Krakowie, dnia 6 maja 1919 r.

Wyciąg ze statutu § 23:

Celem wykonania głosowania, należy akcje, uzasadniające prawo głosowania, do których nie muszą być dołączone arkusze kuponowe, złożyć najpóźniej na 8 dni przed Walnym Zgromadzeniem w Kasie Towarzystwa, lub w innym miejscu, wskazanym przez Radę Nadzorczą. Akcjonariusze, którzy w ten sposób wykazali swoje prawo głosowania, otrzymają karty legitymacyjne, opiewające na ich nazwisko, z wymienieniem ilości złożonych akcji i przypadających na nie głosów. Legitymacja służyć może wyłącznie osobie, w niej wymienionej, lub też należycie wykazanemu pełnomocnikowi.

Projektowane zmiany statutu są:

ad § 4. Towarzystwo ma prawo zakładać oddziały i ekspozytury we wszystkich miejscowościach państwa i poza jego granicami.

ad § 8. Pierwotny kapitał akcyjny Towarzystwa w kwocie K. 10.000.000.— podwyższa się do wysokości K. 20.000.000.— przez wydanie pełno i gotówką wpłaconych, na okaziciela opiewających akcji, po K. 200.—, a to za poprzednim zatwierdzeniem rządowem.

Dodatek do

§ 9. Akcje są niepodzielne; dozwolone jest natomiast łączenie akcji, tudzież rozdzielanie złączonych. 1721

Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukru „CHOCEŃ”

Wyciąg ze sprawozdania za rok 1917/18.

B I L A N S

na dnia 1 lipca 1918 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
	Mk. f.		Mk. f.
Nieruchomości	1,379,744.50	Kapitał akcyjny	3,000,000.00
Maszyny i Aparaty	1,207,815.46	Depozyty	64,800.00
Ruchomości	108,530.70	Wierzyciele	3,719,277.21
Sprzężaj	26,466.99	Zysk brutto z kampanji 1916/17	3,042.90
Kolejki podjazdowe	902,879.39	Zysk brutto z kampanji 1917/18	121,317.76
Materiały i zapasy cukru	846,656.44		
Dłużnicy	2,003,193.51		
Depozyty	64,800.00		
Koszty przyszłego okresu	77,164.43		
Koszty organizacji Towarzystwa	32,664.28		
Należność za poczynione szkody wskutek działań wojennych	258,522.17		
	6,908,437.87		6,908,437.87

R = k STRAT I ZYSKÓW.

	WINIEN.	MA.
	Mk. f.	Mk. f.
Zysk brutto z kampanji 1916/7		3,042.90
Zysk brutto z kampanji 1917/8		121,317.76
Potrąca się na zasadzie § 41 Ustawy T-wa na Kapitał Zasobowy	6,215.03	
Potrąca się Kapitał Amortyzacyjny:		
30% od kosztu budowy	Mk. 34,391.42	
6,93450% od kosztu maszyn	Mk. 83,754.21	
	118,145.63	
	124,360.66	124,360.66

Powyższy bilans został zatwierdzony przez Ogólne Zebranie Akcjonariuszów T-wa z dnia 5 października 1918 roku.

Skradziono paszport, wydany przez władze niemieckie na imię Romana Janotę oraz 2 ósemki 5 klasy loterii klasowej na inwalidów wojennych, za Nr. 3097 f i g. Uprowadził przed nabyciem. 1806

Opyc Stefan, lat 15, wysoki blondyn, znamię na prawym policzku, wyszedł z domu 1 października 1918 r. i dotychczas nie wrócił. Kto by dał wiadomość rodzicom na Kopińska 8 w Warszawie, otrzyma Mk. 100 nagrody. 1848

Dowód członkowski Józefa Pypy, wydany przez krasnostawskie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu 26 września 1913 r. na rb. 120 — zaginął. 1838

Zgubiono 9. b. m. portfel, między innymi, z legitymacją arcydzieńską M. R. i D. P., Nr. 351 na imię Jerzego Kokowskiego; uprasza się o zwrot do biura Zarządu Okr. Dóbr P. Galerja Luksemburga lub Ordynacka 9 m. 4. (1745)

Zgubiono na imię Wacława Korzuna paszport rosyjski, 2 karty pobytu i świadectwo legitymacyjne polskie. (1766)

Zgubiono patent na prowadzenie handlu z miałem tytoniowym za Nr. 2617, na imię Szai Szymańskiego — Ogrodowa 26. (1772)

Zgubiono metryki dzieci na imię Stanisława, Ireny i Henryka Poluboczek i akt zejścia Józefa Poluboczka — Przemysłowa 7. (1774)

Zgubiono paszport na imię Dawida Brongowskiego, wydany przez C. N. Prezydium dnia 15/XI 1917 r. Nr. 16484/l. Pelcowizna, Szosa Petersburska 29. (1776)

Zgubiono bezterminową książkę paszportową, wydaną w Nowo-Aleksandrowsku, na imię Antoniego Andrzejewskiego, Powązki, Baraki Nr. 4. (1781)

Zgubiono paszport na imię Waiselfisa Chaima i kwit lombardowy, odnieść za wynagrodzeniem. Gęsia 25. (1786)

Skradziono dowód II klasy na prowadzenie manufaktur, gąłowych ubrań i skóry, na imię Jakóba Borowicza, Sokół, pow. Mazowiecki. (1793)

Zgubiono paszport na imię Władysława Boneckiego oraz papiery inwalidzkie i książkę rezerwistowską na imię Mieczysława Boneckiej, Pelcowizna — Jasna 15. (1795)

Zgubiono lub skradziono paszport rosyjski, wydany przez gm. Rybitwy, gub. Lubelskiej, pow. Puławskiego, na imię Heleny Sądowskiej. 1698

Zgubiono książkę Kasy Oszczędności Banku Rosyjskiego na imię Władysława Cieślaka i dwa paszporty na imię Władysława i Anny Cieślaków, Marszałkowska 14 m. 24. (1695)

Zgubiono dowód tymczasowy, wydany przez Magistrat m. Radomia, dnia 25/IV 1919 r. za Nr. 1550, na imię Benika Moszka Szeinberga. (1687)

Zgubiono dowód osobisty i przepustkę na imię Józefa Bujko, Proszę zwrócić Al. Jerozolimska 41, Jadalajnia. (1674)

Sz. dzioł portfel dnia 8-go maja w tramwaju z pięknymi zdjęciami i paszportem, Stanisława Popielczyka, Ziół. (1693)

Zgubiono paszport Nr. 1052, wydany w Garwolinie na imię Marji Róży hr. Belina-Brzozowskiej. Za zwrócenie na Bracką 20 m. 18 Mk. 50 nagrody. (1712)

W dniu 29 kwietnia r. b. odbyło się Walne Zgromadzenie Członków Kasyna Urzędników Państwowych

w lokalu własnym przy ul. Nowy-Swiat Nr. 67. Po przyjęciu sprawozdania Zarządu, zebrani wyrazili wotum zaufania i podziękowanie za dotychczasową pracę ustępującemu tymczasowemu Zarządowi i poprosili do nowego Zarządu, który się ukonstytuował następująco:

Prezes—*Stefan Urbanowicz* (ponownie),
Wice-Prezes—*Razimierz Burchard* (ponownie).
Skarbnik—*Marjan Kasperowicz*,
Gospodarz—*Henryk Koskowski*,
Bibliotekarz—*Dr. Feliks Hilchen*,
Sekretarz—*Antoni Kromer*,
Zastępca Sekretarza—*Janina Puchalska*,
Komisja Towarzyska—*Dr. Julian Kołomyjski*,
Komisja Agitacyjna—*Lucjan Lubowidzki*.

KOMISJA ORGANIZACYJNA

uprzejmie zawiadamia że zapisy
na akcje

Łódzkiej Spółki Ubezpieczeń
przyjmują:

Łódzki Bank Handlowy,
Bank Kupiecki w Łodzi i
Oddziały tychże w Warszawie. 1882

ZARZĄD TOWARZYSTWA AKCYJNEGO Składów Towarowych „WARRANT“ w Łodzi

ma zaszczyt podać do wiadomości pp. Akcjonariuszów, że stosownie do § 62 naszej ustawy odbędzie się d. 10 czerwca r. b. we wtorek o godz. 3 po południu w naszym lokalu w Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 56, 18-te zwyczajne roczne Ogólne Zebranie.

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie i zatwierdzenie sprawozdania za rok 1918.
- 2) Zatwierdzenie budżetu na rok 1919.
- 3) Wybór 2 członków Rady.
- 4) Wybór 2 członków Zarządu.
- 5) Wybór 5 członków Komisji Rewizyjnej.
- 6) Wnioski Zarządu.

Zgodnie z § 66 ustawy mogą być obecni na Ogólnym Zebraniu tylko ci Akcjonariusze, którzy złożyli najdalej do d. 3 czerwca r. b. w biurze naszym swoje akcje.

W razie niezłożenia przepisanej ilości akcji do wyżej oznaczonego terminu, Ogólne Zebranie odbędzie się stosownie do § 68 w drugim terminie, a mianowicie d. 24 czerwca r. b. w tymże lokalu i o tejże porze. 1879

W dniu 24 maja r. b. w sali Hotelu Bristol odbyło się pierwsze organizacyjne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki Akcyjnej Wyrobów Metalowych „PRAGMET“.

Na mocy § 36 Statutu, zatwierdzonego przez P. P. Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i ogłoszonego w Dzienniku Praw w Dziale II № 4 w dniu 24 marca 1919 r., obrani zostali do Zarządu: p. p. Jozef Berson, prezes; inżynier Antoni Żmijewski, dyrektor zarządzający, oraz Członkowie Zarządu: p. p. Filip Aszer, Gustaw Piotrowski i Stanisław Zylberman.

O powyższem zawiadamia

Zarząd

Spółki Akcyjnej Wyrobów Metalowych „PRAGMET.“

1749

ZARZĄD Syndykatu Rolniczego Warszawskiego.

ma zaszczyt zawiadomić, że w myśl § 29 Ustawy oznaczono pierwszy termin Ogólnego Zwyczajnego Zebrania Stowarzyszonych na dz. 14 Maja 1919 r., o godzinie 11-ej rano w sali C. T. R., Kopernika 30.

W razie niedojścia do Skutku Zebrania w powyższym dniu, odbędzie się ono stosownie do § 34 Ustawy, jako prawomocne bez względu na ilość obecnych w drugim terminie dnia 28 maja 1919 r., o godz. 11 rano w tymże lokalu.

Porządek dzienny.

1. Wybór przewodniczącego i sekretarza Zebrania.
2. Odczytanie protokołu poprzedniego Zebrania.
3. Sprawozdanie Zarządu za rok sprawozdawczy 1918.
4. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
5. Wnioski Zarządu:

- a) o ewentualnym przyjęciu dla Syndykatu Rolniczego Warszawskiego proponowanego normalnego statutu dla spółek rolniczo-handlowych wzamian obecnej ustawy, lub też o upoważnienie Zarządu do opracowania zmian w obecnie obowiązującej ustawie.
- b) o upoważnienie Zarządu do przystąpienia Syndykatu Rolniczego Warszawskiego do Związku spółek rolniczo-handlowych (dawniej Kooperacji Rolnej) po jego ukonstytuowaniu się.
- d) o zatwierdzenie kupna nieruchomości w Makowie.
- e) o upoważnienie Zarządu do nabycia nieruchomości w Kole, Łęczycy, Grójcu, Nasielsku i Garwolinie,
- f) o upoważnienie Dyrektora p. Zygmunta Chrzanowskiego i jednego z wice-dyrektorów każdego z osobna z prawem substytucji do zaciągnięcia nowych i dodatkowych pożyczek hipotecznych na nieruchomości Syndykatu w Warszawie, Włocławku, Kutnie, Mińsku Mazowieckim, Lipnie i Sochaczewie.

6. Wybory 4 członków Zarządu na miejsce ustępujących i 4-ch członków jako przedstawicieli proponowanych nowych filji w Kole, Łęczycy, Grójcu i Garwolinie, 4-ch zastępców do Zarządu oraz 5 członków Komisji Rewizyjnej.

7. Wnioski członków.

Warszawa, dn. 1 maja 1919 r.

Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń
„PRZEZORNOŚĆ”
w Warszawie

otrzymała zawiadomienie, że polisa Nr. 11329, wydana 20 marca 1904 roku na imię Marjana Geoga Majewskiego na rb. 1.000 — zaginęła. Nie przedstawiona Dyrekcji w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia będzie nieważną. Zostanie wydany dublikat.

K O M I T E T
Giełdowy Warszawski

ma zaszczyt zawiadomić, że zgodnie z §§ 8 i 9 Instrukcji dla Meklerów giełdowych przy Giełdzie Warszawskiej, zatwierdzonej dnia 24 października 1907 r., odbędzie się w dniu 14 maja r. b. o godzinie 4½ po południu w sali Giełdy, specjalne Ogólne Zebranie, na którym dokonane zostaną wybory na sześć wakujących miejsc meklerów przysięgłych.

W zebraniu uczestniczyć mogą jedynie członkowie Zgromadzenia Giełdowego Warszawskiego, posiadający świadectwa proceduralne handlowe pierwszej klasy lub przemysłowe pierwszych trzech klas i należący do Zgromadzenia przynajmniej od roku.

W razie niemożności przybycia członka osobiście, może go zastąpić wspólnik lub prokurent.

Każdy z obecnych ma prawo tylko do jednego głosu.
1231

ZARZĄD TOWARZYSTWA
Zakładów Metalowych
B. HANTKE
w Warszawie.

niniejszem podaje do wiadomości pp. akcjonariuszów, że w dniu 14 Czerwca 1919 w lokalu Zarządu Towarzystwa w Warszawie przy ul. Srebrnej Nr. 9, o godzinie 11 rano, odbędzie się XXXVI zwyczajne ogólne zebranie akcjonariuszów.

Porządek dzienny:

- 1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i bilansu za rok operacyjny 1917/18, sprawozdanie Komisji Rewizyjnej oraz udzielenie Zarządowi absolutorium.
- 2) rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu na rok 1918/19.
- 3) wybory członków Zarządu i zastępców oraz 5 członków Komisji Rewizyjnej.
- 4) zatwierdzenie zaciągniętej pod zastaw towarów na Hucie Częstochowa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej pożyczki w sumie Mk. 2.000.000 — i umów, zawartych z władzami rządowymi.
- 5) rozpatrzenie podania Dyrekcji Huty Częstochowa z dn. 28 Kwietnia 1919 w sprawie zamiany rudonośnych gruntów chłopskich na grunta dworskie majątku Konopiska.
- 6) Wnioski Zarządu i pp. akcjonariuszów.

W razie nieprzybycia wymaganej przez ustawę liczby akcjonariuszów, następne ogólne zebranie odbędzie się w tym samym lokalu w dniu 5 Lipca 1919 r. o godzinie 11 rano i zapadłe na niem uchwały będą obowiązujące bez względu na ilość przedstawionych akcji.
1789

Kieleckie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu.

Bilans w dniu 31 Grudnia 1918 roku.

Stan Czynny.	RUBLE		KORONY		Stan Bierny.	RUBLE		KORONY	
Kasa	226905	91	431665	22	Kapitał własny (udziałowy)	478290	—	—	—
Papiery procentowe własne	4633	23	—	—	Kapitał zapasowy	127586	60	—	—
Papiery procentowe kapitału zapasowego	100910	79	—	—	Kapitał amortyzacyjny nieruchomości	51220	78	—	—
Skupione kupony i wylosowane papiery %%-we	30845	33	—	—	Kapitały na lokacji	2765981	73	1669956	66
Portfel wekslowy	940580	—	258700	—	Korespondenci Nostro	9428	36	360	20
Pożyczki na zastaw papierów %%-wych	944	—	—	—	Korespondenci Loro	81519	06	119500	—
Otwarte kredyty	1019582	33	863388	—	Niewypłacona dywidenda (1909 — 1913)	9055	07	—	—
Korespondenci Nostro	1490409	82	326789	—	Kasa koronowa	—	—	50000	—
Korespondenci Loro	51309	30	3728	34	Należne procenty	97497	67	5093	—
Sumy zabezpieczone hipotecznie	108900	46	—	—	Podatki skarbowe	3806	45	1009	62
Nieruchomość Towarzystwa	83566	14	—	—	Sumy przejściowe	203630	26	49983	18
Ruchomości	2900	—	—	—	Czysty zysk	263703	03	—	—
Wątpliwi dłużnicy	147	—	—	—					
Kasa koronowa	18181	80	—	—					
Sumy przejściowe	11902	90	11637	10					
	4091719	01	1895907	66		4091719	01	1895907	66

Rachunek Strat i Zysków za rok 1918-ty.

Winien.	RUBLE		Ma.	RUBLE	
I. Procenty zapłacone i przyznane	76665	87	I. Procenty pobrane	409878	30
II. Wydatki handlowe	75676	17	II. Prowizja, komisowe, wpisowe	14431	72
III. Różne wydatki	6328	49	III. Różne zyski	48260	31
IV. Straty	88085	66	IV. Odzyskane straty	37888	89
	246756	19			
Czysty zysk	263703	03			
	510459	22		510459	22
Stosownie do decyzji Ogólnego Zebrania z dn. 13-go kwietnia 1919 roku z zysku przeznaczono:					
na podatki	65925	—			
na kapitał zapasowy	26370	30			
na dywidendę	103031	10			
na gratyfikację zarządowi i urzędnikom	34283	—			
na cele społeczne	24093	63			
na rezerwę	10000	—			

Prezes Zarządu **B. Markowski.**

Dyrektorowie: **J. Płóciennik.**
T. Łuniewski.
Z. Niesiołowski.

Buchalter **L. Krajewski.**